

Lekcje z dziesięciu plag egipskich

Wzdychając do czasu wyzwolenia

„I powstanie wielki krzyk w całej ziemi egipskiej, jakiego przedtem nie było i potem nie będzie. Lecz na nikogo z Izraelitów nawet pies nie warknie, ani na ludzi, ani na bydło, abyście poznali, że Pan robi różnicę między Egipcjanami a Izraelitami” – 2 Mojż. 11:6-7 (BW).

Historia wyjścia Izraela z Egiptu w naturalny sposób dzieli się na trzy części: Przyjście Mojżesza do Izraela, karanie Egiptu i wyjście Izraela z niewoli. Ponieważ historia ta i jej tłumaczenie jest znane w naszej społeczności, zawierając wiele powszechnie akceptowanych symboli, niniejszy artykuł nie będzie udawał z pomocą wersetów biblijnych, że np. Mojżesz symbolizuje Jezusa w czasie wtórej obecności, a Egipt – świat.

Znak dla Izraela

Pierwszym etapem działalności Mojżesza w Egipcie było spotkanie ze starszymi Izraela i przedstawienie im trzech znaków uwiarygodniających go. Pierwszym elementem działalności Mojżesza było spotkanie się z Aaronem u stóp góry Bożej. W całej tej historii Aaron jest przedstawicielem narodu izraelskiego. Izrael przedstawia dom wiary, Aaron może symbolizować działalność Kościoła szczególnie zainteresowanego tematami prorockimi i czasowymi. Spotkanie wiernych następuje u podnóża góry Synaj – wskazuje to na zainteresowanie tematyką restytucji i Królestwa Bożego. Historycznie ruch nasz rozpoczął się od zrozumienia celu wtórego przyjścia, czyli zrozumienia nauki o restytucji, a dopiero później przyszło zrozumienie sposobu i czasu powrotu Chrystusa. Następnie Aaron, który był ustami Mojżesza, czyli przemawiał w jego imieniu, idzie do Izraela (ludu Bożego) z trzema znakami posłannictwa Mojżesza. Obecny po raz drugi Jezus przemawia do swego ludu w trojaki sposób: zamienia laskę w węża, ukazuje cud z trędowatą ręką i przemienia wodę w krew. Ważnym jest zrozumienie tych znaków, ponieważ, jak wierzę, tymi samymi znakami Chrystus udawania swoją powtórna obecność także dzisiaj.

Pierwszym znakiem był cud z zamianą laski w węża. Laska w Biblii przedstawia władzę, wąż jest oczywistym symbolem Szatana. Znak ten oznacza, że z chwilą wtórej obecności Kościół rozumiał naukę o dozwoleniu

zła i restytucji. Laska rzucona na ziemię i zamieniająca się w węża pokazuje, że Bóg dozwolił, by człowiek doświadczył grzechu i uzurpatorskiej władzy Szatana. Jednakże obraz ten pokazuje nam, że Mojżesz jako przedstawiciel Boga ujmie władzę w swoje ręce i zniszczy Szatana. Biblijną naukę o restytucji Kościół w pełni zrozumiał dopiero z chwilą wtórej obecności, dlatego dbajmy szczególnie o tę naukę.

Drugim znakiem był znak trędowatej ręki. Trąd w Biblii przedstawia grzech. Znak ten opisuje nam następną naukę, która została w pełni zrozumiana w czasie powrotu Jezusa na ziemię – jest to nauka o niebiańskim powołaniu Kościoła. Czysta ręka przedstawia nam Jezusa podczas pierwszego przyjścia, trędowata ręka to naśladowcy Chrystusa w Wieku Ewangelii, którzy po schowaniu za pazuchę (po zmartwychwstaniu) zostaną przemienieni i otrzymają chwalebny i czysty naturę boską pokazaną w uzdrowionej ręce. Pamiętajmy, że nauka biblijna o wysokim powołaniu jest w nominalnym chrześcijaństwie niezrozumiała. Poznanie doktryny o niebiańskim powołaniu w połączeniu z nauką o restytucji jest czymś niezwykle pięknym. A wszystko to spina poprawne zrozumienie okupu pokazane w wylaniu na ziemię wody, która zmieniła się w krew. Krew w Biblii symbolizuje poświęcone i ofiarowane życie. Jezus ofiarował swoje życie, by odkupić ziemię, pokazane jest to w wylaniu wody na ziemię i zamianę jej w krew.

Reakcja Izraela w tej historii pokazuje, jak my powinniśmy reagować po zrozumieniu powyższych nauk. Po pierwsze są one dowodem na powrót Chrystusa i skłaniają do zauważenia tego faktu. Po drugie, tak jak lud Izraela powinniśmy przy tych pięknych naukach uwierzyć i pokłonić się pozafiguralnemu Mojżeszowi. Tak jak rozpoznanie czasu nawiedzenia było ważne dla Izraela w czasie pierwszego przyjścia, tak rozpoznanie czasu nawiedzenia w czasie drugiego przyjścia daje wiele błogosławieństw i duchowych korzyści. Jednym z głównych zawołań w czasie Powrotu Chrystusa na ziemię jest wezwanie: „Ludu mój, wyjdź z Babilonu”.

Reakcja Szatana na Prawdę

Faraon, czyli Szatan, zauważył ten ruch i zareagował, dając więcej pracy Izraelowi. Będzie on robił wszystko, by pozostać w mistycznym Babilonie-Egipcie i budować jego potęgę. Przeciwnik Boży chce, byśmy swoją energię wykorzystywali na budowanie miasta, czyli budowanie ziemskich struktur kościoła lub zajmowanie się cielesnymi rzeczami, jednocześnie nie mając czasu na służenie Bogu. Jest zaskakującym, że w dzisiejszych czasach najmniej w historii ludzkości pracujemy, ale na-

juwięcej narzekamy na brak czasu. Dzieje się tak, ponieważ nigdy dotąd nie było aż tylu pokus i pochłaniaczy czasu. Szczególnie bici przez sługi faraona byli przełożeni Izraelscy; jest to ostrzeżeniem dla braci starszych, którzy najbardziej są narażeni na pokusy Szatana. Przełożeni Izraela mieli pretensję do Mojżesza, oskarżając go o prześladowania, które ich dotknęły. Wskazuje to na niechęć do cierpień dla imienia Chrystusowego. Patrząc historycznie na rozwój Kościoła, widzimy, że pojawili się w nim starsi negujący sposób działania Chrystusa w czasie wtórej obecności i przejawiający chęć upodobnienia się do innych chrześcijan. Szczegół ten wskazuje także na wewnętrzne problemy wynikające z chęci budowania ziemskiej organizacji lub z podważania faktu wtórej obecności, co wiąże się z niechęcią do nauk zebranych przez br. Russella. Wtedy Bóg jeszcze raz potwierdza przez Mojżesza chęć uwolnienia Izraela; czyni to słowami zapisanymi w 2 Mojż. 6:6: *„Dlatego powiedz do synów Izraelskich: Jam jest Pan; Ja was uwolnię od ciężarów nałożonych przez Egipcjan i wybawię was z ich niewoli i wyzwolę was wyciągniętym ramieniem i przez surowe wyroki [sądy]”*. Zauważmy, że uwolnienie obrazowego Izraela następuje dzięki „wyciągniętemu ramieniu”, czyli wtórej obecności i wielkiemu sądowi. Użyte tu słowo sąd (Strong 8201) oznacza widoczne karanie, oczywiście, jak pokazują następne wydarzenia, chodziło o widoczne karanie Egiptu. Świadomość obecnego po raz drugi Chrystusa połączona ze świadomością zniszczenia istniejących struktur społecznych, gospodarczych i religijnych jest mocnym czynnikiem mobilizującym i pobudzającym do służby Bożej. Jednak jak czytamy: *„Izrael nie usłuchał Mojżesza”* z powodu „ściśnionego ducha” i „ciężkiej niewoli”. Przyjęcie prawd o wysokim powołaniu, restytucji, okupie i karaniu świata nie jest zrozumiałe wśród wierzących, którzy są „ściśnionego ducha”, czyli przygnębieni, bez inicjatywy oraz dający się zniewolić przez dążenia świata. Eliaś nazywa taki stan *„chromaniem na dwie strony”* (1 Król. 18:21), a apostoł Paweł mówi, że Jezus ma zniszczyć Szatana, *„aby wyswobodził tych, którzy dla bojaźni śmierci po wszystkich czasach żywota podlegli byli niewoli”* (Hebr. 2:15).

Praktyczne wnioski - co głosić ludziom?

Omówiony fragment niesie ze sobą bardzo praktyczne wnioski do zastosowania. Często, rozmawiając z wieloma braćmi, zastanawialiśmy się, co powinniśmy dzisiaj głosić ludziom; odpowiedź znajdujemy w powyższej historii: doktrynę wysokiego powołania, restytucji i dozwoleń zła oraz okup. Zrozumienie nauk Słowa Bożego pozwala zrozumieć cel przyjścia wielkiego ucisku oraz powody, dla których Bóg zniszczy struktury szatańskie, by zbudować Królestwo Boże.

Szczególna lekcja w tej historii jest dla Aarona, który był ustami Mojżesza. Poselstwo prawdy na czasie w okresie Żniwa Wieku Ewangelii zawiera w sobie naukę,

jak uwolnić się spod panowania złego Faraona oraz jak żyć; pomaga nam w tym zrozumienie wspomnianych już trzech doktryn, po których rozpoznajemy wtórą obecność.

Plagi egipskie

Przejdźmy teraz do drugiej części naszych rozważań poświęconych znaczeniu plag egipskich. W naturalny sposób 10 plag egipskich dzieli się na 2 pierwsze, które dotknęły także Izrael, i pozostałe 8, od których ziemia Goszen została zachowana. Inny podział jest na pierwsze 3, w których pierwszoplanową rolę gra Aaron, i pozostałe 7 plag, w których główną rolę odgrywa Mojżesz. Następujące po sobie plagi to krew, żaby, komary, muchy, zaraza, wrzody, grad, szarańcza, ciemności, śmierć pierworodnych. W historii tej pojawiają się jeszcze dodatkowe postacie – magowie egipscy naśladujący, wszakże do czasu, Mojżesza. W 2 Tym 3:8 apostoł Paweł informuje nas, że mieli oni na imię Jannes i Jambres, tłumacząc jednocześnie, kogo przedstawiają – *„A jako Jannes i Jambres sprzeciwiali się Mojżeszowi, tak i ci sprzeciwiają się prawdzie, ludzie rozumu skażonego, odrzuceni z strony wiary. Ale nie postąpią dalej; albowiem głupstwo ich jawne będzie wszystkim, jako i onych było”*. Tak więc magowie ci przedstawiają nam duchownych chrześcijańskich, którzy *„się zawsze uczą, a nigdy do znajomości prawdy przyjść nie mogą”*, ponieważ *„mają tylko kształt pobożności”*. Zanim Bóg zesłał plagi na Egipt, ostrzegł go znakiem łaski zamieniającej się w węże. Nauka o dozwoleniu zła była szeroko rozgłaszana w świecie chrześcijańskim za czasów br. Russella, jednak nie spotkała się z przyjęciem, tylko raczej z rozwojem fałszywych tłumaczeń, dlatego to Bóg dozwala na zło, co pokazane jest w zamianie lasek magów w węże. Jednak biblijna nauka pozafiguralnego Mojżesza zwyciężyła szatańskie nauki upodabniające się do nauki biblijnej, co pokazane jest w pożarciu węży-lasek magów przez węża-laskę Mojżesza. Słusznie mówi się, że br. Russell zgasił piekło. Wskazuje to także na upadek władzy i autorytetu kleru pokazanego w utracie lasek jako skutek odrzucenia mistycznego Egiptu. Może nam to także wskazywać na rozmnożenie grzechu i nieprawości w czasie wtórej obecności, o czym wspomina także ap. Paweł w zacytowanym już fragmencie Listu do Tymoteusza. Odrzucenie Prawdy przez chrześcijaństwo jest potwierdzeniem słuszności karania go. Cały czas jednostki mogą uniknąć tego karania, wychodząc z chrześcijańskich struktur.

Plaga zamiany wody w krew

Wylanie wody na ziemię pokazuje niespotykane w dziejach chrześcijaństwa głoszenie Prawdy. Było to możliwe dzięki poświęceniu Aarona – Kościoła i wzrostowi umiejętności umożliwiającej głoszenie Ewangelii na skalę globalną. Jednak ziemia, czyli społeczeństwa i narody, nie przyjęła Prawdy na czasie, odrzuciła doktrynę o res-

tytucji i dozwoleniu zła. Nauka ta stała się dla ludzi czymś tak obrzydliwym jak krew. Nazwanie i ogłoszenie przez nominalne chrześcijaństwo ruchu Badaczy sektą spowodowało wstręt i uprzedzenie do Prawdy. Szatan, nie mogąc skutecznie walczyć z samą Prawdą, oczernił jej źródło. Dodatkowym czynnikiem obrzydającym prawdy biblijne były i są ludzkie teorie i filozofie, takie jak teoria ewolucji lub kult rozumu ludzkiego. Wskutek tej plagi Egipcjanie kopali doły w ziemi, szukając wody. Przypomina to słowa Jer. 2:13: *„Bo dwojaką złość popełnił lud mój: mnie opuścili, źródło wód żywych, a wykopali sobie cysterny, cysterny dziurawe, które wody zatrzymać nie mogą”*. Wtórę przyjsie łączy się z rozkwitem w XIX i XX w. wielu ludzkich, ziemskich teorii i odrzuceniem lub ignorowaniem nauk biblijnych. Wobec powyższego jak zrozumieć naśladownictwo Mojżesza przez magów egipskich? Choć nie jest to napisane wprost, wydaje się, że działalność czarnoksiężników dotyczyła ziemi Goszen. Oznacza to, że szczególnie po zawodzie, jakiego wierzący doznali w roku 1914, powstało wiele ludzkich spekulacji, które zniechęcają do studiowania prorocत्व. Wiele nauk odkrytych przez br. Russella zostało odrzuconych przez jego następców. Podsumowując, plaga ta wskazuje, że jak napisał prorok Izajasz (8:14-15), Jezus stał się zgorszeniem dla dwóch domów Izraela – cielesnego i duchowego.

Z drugiej strony woda zamieniona w krew może przedstawiać skutek wylania Prawdy, która obnażyła i obrzydziła ludziom poglądy społeczne, polityczne i religijne zobrazowane w wodach Nilu. Jeremiasza 2:18: *„A teraz co masz z tego, że udajesz się do Egiptu, aby pić wodę Nilu, albo co masz z tego, że udajesz się do Asyrii, aby pić wodę Eufratu?”*. Objawiało się to między innymi upadkiem idei „boskiego namaszczenia królów”. Jednocześnie magowie publicznie zdeprecjonowali prawdy biblijne przez rozwój krytyki tekstu biblijnego podważający jego natchnienie.

Kłęsa żab

Drugą plagą była kłęsa żab, które wyszły z Nilu i rozprzestrzeniły się po całej ziemi egipskiej. Na podstawie zapisu z Obj. 16:13-14 i charakterystyki żab można w ich gwałtownym rozmnożeniu się widzieć powstanie licznych sekt religijnych, które wydają się być mądre i są bardzo hałaśliwe w „autopromocji”. Już sam Pan Jezus w 24 rozdz. Ew. Mateusza wspomina, że w czasach ostatecznych powstanie wiele fałszywych proroków i mesjaszy. Zrozumienie nauki o odrzuceniu nominalnego chrześcijaństwa, a szczególnie zrozumienie symboliki wszechzłoty z Objawienia spowodowało gwałtowny wzrost wielu sekt chrześcijańskich z chwilą powrotu Pana na ziemię. Oczywiście zawsze były różne odłamy chrześcijaństwa, ale w XIX i XX wieku możemy zauważyć ich niezwykle wzrost i nasilenie się podziałów w chrześcijaństwie. Powodem tego była wspomniana

wcześniej utrata autorytetu (laski) przez główne religie chrześcijańskie oraz rozwój teorii ludzkich. Jak czytamy, plagę tą także powtórzyli czarnoksiężnicy wśród Izraelitów. Przy pladze żab po raz pierwszy zareagował faraon, obawiając się jej. Szatan zauważył, że jego królestwo się wali, ponieważ jest skłócone i wymyślił, w jaki sposób można unieszkodliwić sekty. Czytamy, że po ustaniu tej plagi Egipcjanie zbierali martwe żaby w przymy. Przypomina nam to przypowieść o pszenicy i kąkolu, który był zbierany w snopki dla spalania. Zebrane w ekumenii sekty wydają przykrą woń – protestantyzm, za wyjątkiem USA, umiera i pozostawia po sobie przykre wspomnienie upadku reformacji na rzecz ekumenizmu. Tymczasem Boży ekumenizm opisuje Psalm 133.

Plaga ta również wskazuje na istotną zmianę społeczną, która objawiła się upadkiem znaczenia urodzenia, a wzrostem znaczenia stanowiska, autopromocji. Historia XX w. obfituje w przykłady osób, które miały znaczny wpływ na rozwój polityki, ekonomii czy religii dzięki zbudowanemu zaufaniu światowego eksperta w danej dziedzinie. Duch sekciarstwa podatnego na wpływy lidera pojawił się praktycznie w każdej dziedzinie życia współczesnego człowieka.

Plaga komarów (wszy BG)

Przy trzeciej pladze, komarów, mamy kilka ciekawych szczegółów. Aaron uderza w proch ziemi i zamienia go w komary/wszy (w zależności od tłumaczenia). Symbol prochu ziemi jest jasno opisany w Biblii np. w Psalmie 113:5-8: *„Któż taki, jako Pan Bóg nasz, który mieszka na wysokości? Który się zniża, aby widział, co jest na niebie i na ziemi. Podnosi z prochu nędznego, a z gnoju wywyższa ubogiego, aby go posadził z książętami, z książętami ludu swego”*. Proch ziemi symbolizuje stan poniżenia. Wraz z powrotem Chrystusa najniższe warstwy społeczne odzyskują wolność i sprawiedliwość. Zakazuje się uprawiania niewolnictwa, murzyni uzyskują prawa na równi z białymi, kobiety są traktowane na równi z mężczyznami. Uwolnienie to dotyczy także całych narodów, które były w niewoli kolonialnej lub, jak Polska, pod zaborami. Wolność ta dotyczyła wszystkich warstw społecznych pokazanych w ludziach i bydłe i dotyczyła wolności obywatelskiej, jak i gospodarczej. Jednakże wolność kierowana zasadami egoizmu jest bolesna. Plaga ta także pokazuje na olbrzymie możliwości, jakie pojawiają się przed prostymi ludźmi w kapitalizmie. Od XIX wieku po dziś dzień powstają wielkie międzynarodowe korporacje zakładane przez prostych ludzi z nizin społecznych. Zasadą kapitalizmu jest chęć życia z cudzej pracy pokazana w naturze komarów lub wszy – to inni mają pracować na pensję i zbytki zarządzających korporacją. Wraz z rozwojem rynków finansowych pojawiły się możliwości zarabiania na spekulacjach, w wyniku których cierpią masy ludzi, aby nieliczni mogli zarabiać ogromne pieniądze. Objawem

tej plagi jest choćby niedawno powstały ruch niezadowolonych, liczne protesty społeczne pobudzone przez zawodowych związkowców oraz powiększające się nierówności w dochodach. Także gwałtownie bogacym się krajom trzeciego świata, takim jak Arabia Saudyjska, towarzyszy bogacenie się kosztem innych ludzi m.in. przez windowanie cen ropy. Duchowni chrześcijańscy z wyjątkiem uznania, że jest to „palec Boży”, wola Boża, nie byli w stanie imitować tej plagi. Jest to potwierdzenie, że plaga ta nie dotyczy sfery religijnej. Ta i następne plagi nie dotyczyły także Izraela, co pokazuje, że prawdziwy dom sług Bożych jest na nie uodporniony.

Plaga bąków i much

Czwartą z kolei plagą była plaga bąków, a tłumacząc dosłownie – psich much. Psy w Biblii symbolizują nierzetelnych nauczycieli duchowych, por. Izaj. 56:9-12.

Chorobą dotykającą kler od XIX wieku jest postępujący jawny lub ukryty ateizm. Objawia się on w różny sposób poprzez dopasowywanie Biblii do ludzkich tzw. naukowych teorii. Dyktat rozumu ludzkiego nad objawieniem Pisma Św. spowodował i nadal powoduje wiele ataków na Pismo Święte lub traktowanie go tylko jako książki mówiącej, jak żyć i posługującej się alegoriami. Przykładem może być tłumaczenie potopu: choć Biblia pisze, że cała ziemia pokryła się wodą, wielu duchownych uważa, że tylko część ziemi zamieszkałej przez ludy żyjące na Bliskim Wschodzie. Jest to tylko drobny przykład ukrytego ateizmu próbującego cuda Boże tłumaczyć w sposób naturalny, bo tak jest bardziej naukowo. Plagę tę wyróżniają także dwa szczegóły, które wcześniej się nie pojawiały: ziemia się psuła od tej plagi i faraon zgadza się na złożenie ofiar przez Żydów w Egipcie. Psucie się ziemi wskazuje na degradację moralną, którą spowodował ateizm. Odrzucając zewnętrzny miernik moralności, jakim jest Biblia, człowiek stał się sam dla siebie bogiem, ustalającym sobie, co jest dobre, a co złe. Przykładem działania nauki szatańskiej, jaką jest ateizm, może być dokonująca się na naszych oczach promocja niemoralności i homoseksualizmu. Opisując te czasy proroczo Izaj. 3:9 mówi: *„Zuchwałę ich oblicze świadczy przeciwko nim, a o swoim grzechu mówią bez osłonek jak Sodomczycy, nie ukrywają go. Biada ich duszy, gdyż sami zgotowali sobie nieszczęście!”*. Współczesne nam czasy charakteryzują się gwałtownym upadkiem poczucia wstydu. Zmienia się także postępowanie faraona, mówi on: złożcie ofiary Bogu w Egipcie. Zdaje się mówić: nie bądźcie sekciarzami, służcie Bogu, ale jako dobrzy obywatele podtrzymujcie potęgę Szatana w jego obecnych strukturach. Zużywajcie swój czas, wpływ i energię na budowanie szczęścia już teraz. Módlcie się o światowy pokój i bezpieczeństwo, zajmujcie się polityką, walczyć z ateizmem, ale róbcie to w ramach moich struktur. Od-

powieź Mojżesza jest znacząca: „Lud mój będzie składał Bogu ofiary na pustyni” – miejsce ludu Bożego jest na pustyni, w odłączeniu od wspomagania struktur światowych.

Zaraza bydła

Naturalną konsekwencją plagi wszy była plaga zarazy bydła. Tak samo naturalną konsekwencją ateizmu było powstanie komunizmu, który dotknął „bydło”. Bydło symbolizuje ludzi wszystkich warstw społecznych, którzy pod wpływem komunizmu umierają duchowo, koncentrując się na rzeczach materialnych. Przykładem kraju szczególnie mocno dotkniętego tą plagą mogą być Czechy, kraj o największym odsetku ludzi deklarujących się jako ateści. Choć gospodarczo plaga ta bardzo ugodziła Egipt, faraon ją zlekceważył, mimo że zauważył, iż nie dotknęła ona ludu Bożego. Bronią komunizmu był ateizm i podważanie dotychczasowych zasad funkcjonowania społeczeństwa. Ateizm jest objawem choroby duchowej, ale często trudno jest znaleźć jego przyczynę.

Wrzody

Wynikającą z poprzednich plag była także plaga wrzodów. Została ona wywołana w dość niezwykły sposób: Mojżesz rzucił sadzę z pieca w powietrze, powodując na ludziach wrzody i pryszcze. Tak jak poprzednia plaga dotyczyła tylko bydła, tak ta dotyczy tylko ludzi. Plagą tą dla współczesnego Egiptu – świata, stała się sprawa państwa żydowskiego. Sadza z pieca może wskazywać na próbę eksterminacji narodu żydowskiego przez Hitlera. Prorokując o Izraelu, Izajasz napisał: *„Dla imienia mego zatrzymam popędliwość moją, a dla chwały mojej zahamuję gniew przeciwko tobie, abym cię nie wygładził. Oto wypławię cię, ale nie jako srebro; przebiorę cię w piecu utrapienia”* (Izaj. 48:9-10).

Po zakończeniu II Wojny Światowej powstało pojęcie antysemityzmu „przebrani w piecu utrapienia” Żydzi założyli państwo żydowskie, jednakże jest ono niezwykle niewygodne dla wielu narodów, komplikując stosunki międzynarodowe. Sprawa Jerozolimy jest nabrzmiałym wrzodem, który co pewien czas pęka i rozlewa się na cały świat w postaci konfliktów zbrojnych lub kryzysów politycznych. Pozafiguralni czarownicy, mimo że uznają Izrael za państwo wyjątkowe, nie mogli, jak czytamy, stanąć przed Mojżeszem z powodu wrzodów. Niezrozumienie roli Izraela w planie Bożym nie pozwala im zauważyć wtórej obecności i stawić się przed pozafiguralnym Mojżeszem. By zrozumieć wybranie i rolę Izraela w planie Bożym, konieczne jest zrozumienie doktryny o restytucji.

Grad

Siódmą plagą był grad, *„jakiego jeszcze nie było w Egip-*

cie od dnia jego założenia aż dotąd”. Jeśli zrozumiemy, że Egipt symbolizuje świat, zdanie to będzie cytatem w Ew. Mateusza 24:21: „Albowiem naonczas będzie wielki ucisk, jaki nie był od początku świata aż dotąd, ani potem będzie”. Sformułowania takie pojawiają się także przy innych plagach. Jest to jeden z licznych dowodów upoważniających nas do tłumaczenia 10 plag w kontekście wtórego przyjścia. Plaga ta była bardzo spektakularna, widoczna dla Egipcjan – co więcej, ci, co uwierzyli w jej nadejście, mogli uchronić swoje bydło i niewolników. Pladze tej towarzyszył grad połączony z grzmotami i ogniem, zniszczył on len i jęczmień, pozostawiając nietkniętym pszenicę i żyto. Plagę tę odnoszę do rozwoju praw człowieka w połączeniu z rozwojem mediów. Gromy to teorie, dysputy, ścierające się prądy. Grad przedstawia Prawdę niszczącą omylną nadzieję, ale także i zabobony, prawdy społeczno-religijne obnażające kler i władze świeckie. Izaj. 28:17: „A wykonam sąd według sznuru, a sprawiedliwość według wagi; i potłucze grad nadzieję omylną, a ucieczkę wody zatopią”. Prawda rozumiana w sensie dosłownym jako przeciwieństwo kłamstwa niszczy nadzieje pokładane w państwach, politykach, biznesach itp. Ogień symbolizujący rewolucje niszczące stary porządek obejmuje coraz większe części Egiptu. Nawet na naszych oczach możemy obserwować rewolucję, tzw. arabską wiosnę ludów lub rewolucję cyfrową. Opisuje tę plagę także Psalm 77:17-21:

„Widziały cię wody, o Boże! widziały cię wody i ulękły się, i wzruszyły się przepaści. Obłoki wydały powodzi; niebiosy wydały gromy, a strzały twoje tam i sam biegały. Huczało grzmienie twoje po obłokach, błyskawice oświeciły okrąg ziemi, ziemia się wzruszyła i zatrzęsała. Przez morze była droga twoja, a ścieżki twoje przez wody wielkie, wszakże śladów twoich nie było. Prowadziłeś lud twój, jako stado owiec, przez rękę Mojżesza i Aarona”. Ucisk pokazany w obłokach spowodował powódź, która odkrywa i niszczy kryjówki kłamstwa. Błyskawice pokazują ukryty dotychczas grzech, powodując spory i oskarżenia. Proroczo o tym wspomina Izajasz w dwóch miejscach: Izaj. 26:21: „Albowiem oto Pan wychodzi z miejsca swego, aby nawiedził nieprawość mieszkających na ziemi; tedy ziemia odkryje krew swoją, a nie zakryje dalej pobitych swoich”. Dążenie mediów do tak często potępianej sensacji powoduje, że społeczeństwa, politycy stają się bardziej transparentni. Nie dlatego, że chcą takimi być, tylko dlatego, że media wyciągają na światło dzienne krew ziemi, grzechy społeczeństw, grzechy narodowe. Izaj. 28:1-3 pisze: „Biada pysznej koronie, pijanicom z Efraima, i kwiatowi opadłemu z ozdoby sławy swojej! Biada tym, którzy rządzą doliną bardzo urodzajną, i znikczemniałym od wina! Oto możny i silny Pański będąc jako nawałność gradu, jako wichler wywracający, jako bystrość wód gwałtownej powodzi uderzy ją o ziemię ręką swą. Nogami podeptana będzie pyszna korona, pijanicy Efraimscy!”. Media jako trzecia władza obnażają pychę

rzządzających, a dzieje się to za sprawą Pana. Faraon w czasie tej klęski przyznaje się do grzechu, ale czyni to obłudnie. Podobnie wielcy tego świata przyznają się do błędów i grzechów, publicznie żałując ich, lecz jest to tylko obłuda nastawiona na przetrwanie. Grad symbolizujący sprawiedliwą Prawdę niszczy zieleń, odbierając ludziom nadzieję na lepsze jutro. Szczególnie w czasie tej plagi ucierpiał len i jęczmień. Ludzie w obliczu prawdy nie mają niczego do samousprawiedliwiania się (len), a wzrastające poznanie pokazane w błyskawicach powoduje odrzucenie pośledniego, gorszego pokarmu duchowego, jakim jest jęczmień. Jednakże biblijne prawdy pokazane w pszenicy i życie nie obawiają się symbolicznego gradu.

Szarańcza

Dalsze zniszczenie roślinności przyniosła szarańcza przywiana wschodnim wiatrem. Wiatr w Biblii symbolizuje min. nauki, ideologie, szczególnie te powodujące zwątpienie (Jak. 3:4, Judy 12). Zazwyczaj tłumaczymy symbol szarańczy jako komunizm, socjalizm, który był jednym z czynników propagujących niewiarę w Boga. Współcześnie szarańczą zjadającą nadzieję i wiarę w Boga, pokazaną w zielonych roślinach, jest dobrobyt i pogoń za pieniądzem. W czasie tej plagi słudzy faraona po raz pierwszy lekko się buntują, mówiąc: „Wypuść ich, bo Egipt zginie”. Pokazuje to, że ludzie w końcu zaczęli dostrzegać zagrożenie dla cywilizacji Zachodu, jakim był komunizm, tak jak i dzisiaj przywódcy religijni widzą zagrożenie dla wiary i gorliwości wiernych w konsumpcyjnym stylu życia. Ideologia komunizmu została zepchnięta, pokonana przez wiatr zachodu, wiatr kapitalizmu i demokracji. Jednakże skutkiem tego jest wzrost idei, nauk coraz bardziej oddalających ludzi od wartości Biblijnych, co pokazane jest w zachodnim kierunku wiatru.

Reakcją faraona było zwiększenie swobód religijnych i propagowanie tolerancji, ale w ramach określonych przez władcę – sami mężczyźni mogli iść złożyć ofiarę Bogu, ale bez dzieci, kobiet i bydła. Szatan przez swoich przedstawicieli religijnych i politycznych mówi: „Wierzcie sobie, w co chcecie, tylko nie głoscie tej nauki innym”. Skutkuje to coraz większym podziałem pomiędzy sferą religijną a publiczną, pomiędzy sacrum a profanum.

Ciemność

Przedostatnią plagą była ciemność. Ciemność w Biblii jako przeciwieństwo światła wiąże się z egoizmem, grzechem oraz brakiem znajomości prawd Bożych. Ciemność to także brak pomysłu na przyszłość, bezradność w rozwiązywaniu problemów ludzkości. Wskazując na niebo, Mojżesz dowodzi, jaka jest przyczyna ciemności – jest ona skutkiem działalności i woli Bożej realizowanej przez Mojżesza-Chrystusa. Plaga ta uderza w

największe bóstwo Egiptu, bóg Ra symbolizowanego przez słońce. Plaga ciemności dotyczy sfer nieba, wiele prorocstw, mówiąc o dniu Jahwe, opisuje zaćmienie słońca, księżyca i gwiazd. Także nasz Pan w 24 rozdziale Ew. Mateusza jako znak swojej obecności podaje zaćmienie ciał niebieskich, czyli ciemność. Nim zaistnieje nowa ziemia i nowe niebiosa, stare muszą być zniszczone, czego skutkiem jest ciemność. Ciemność nie zmienia stanu serc, ale przerywa współczesną działalność ich twórców. 1 Sam. 2:9: „*Nóg świętych swoich ochrania, a niepobożni w ciemnościach zamilkną; bo nie w sile swojej będzie się mąż zmacniał*”. Konieczne jest, by Egipcjanie, wszyscy ludzie, rozpoznali ciemności wokół, jak i w swoich sercach. Dzisiaj ciągle jeszcze wiele osób nazywa ciemność jasnością. „*Biada tym, którzy nazywają złe dobrem, a dobre złem; którzy pokładają ciemność za światłość, a światłość za ciemność; którzy pokładają gorzkość za słodkość, a słodkość za gorzkość!*” – pisze prorok w Izaj. 5:20. Sądzę, że kryzys, który od pewnego czasu objął cały glob, jest objawem ciemności w świecie. Kryzys ten jednak ma wiele korzystnych skutków, np. uwydatnia ukryte narodowe i indywidualne egoizmy ludzkie. Reakcja faraona jest znamienna; widząc, że jego władza słabnie, mówi do Mojżesza: Możecie służyć Bogu, gdzie chcecie, ale musicie pozostać w Egipcie. Oznacza to współcześnie pojętą tolerancję, możemy wierzyć, w co chcemy, bylebyśmy nie głosili swoich poglądów wśród prostego ludu. Czasami w prywatnych rozmowach jest nam przez członków innych wyznań przyznawana racja w kwestiach teologicznych, ale czyni się to często z obawą, że nie wszyscy współwyznawcy są gotowi na przyjęcie tak rewolucyjnych prawd. Współcześnie widzimy ciemność w sprawach gospodarczych, politycznych, religijnych i ekologicznych. Oczekujemy jeszcze finalnego skutku ciemności, jakim był paraliż całego Egiptu – każdy siedział w swoim domu.

Pierworodni

Śmierć dotyczyła każdego pierworodnego spośród ludzi i zwierząt. Pierworodny faraona to przywódca duchowi, religijni, niewolnicy przy żarnach przygotowujący duchowy pokarm dla swoich zwolenników pokazanych w bydle. Plaga ta dotyka wszystkie możliwe warstwy społeczne i obszary działalności ludzkiej. W tej pladze szczególną rolę odgrywają pierworodni Izraela – Kościół. Izrael przedstawia tu cały lud Boży. Obraz poszerza się i Izrael wskazuje na ludzkość, która uwolniła się spod panowania Szatana. Przez całe Tysiąclecie obłok ognisty chroni lud Boży przed Faraonem i jego zwolennikami. Przeciwnicy Boży zostają ostatecznie zniszczeni we wtórej śmierci pokazanej w Morzu Czerwonym.

Podsumowując, warto zwrócić jeszcze uwagę na kilka szczegółów pokazanych w tym obrazie. Ogłoszenie nadejścia plag przez Mojżesza i Aarona oznacza, że lud

Boży najpierw zrozumiał prorocтва tuż przed rozpoczęciem się ich wypełniania. Przykładem może być przewidzenie na podstawie prorocтва przez br. Russella powstania i upadku komunizmu.

W znakach dla Egiptu i pierwszych trzech plagach bardzo aktywny był Aaron. Pokazuje to, że powinniśmy opowiadać ludziom prawdy o dozwoleniu zła, okupie oraz odłączeniu od świata i jego ekumenii. Także lekcja o równości wszystkich ludzi wobec Boga powinna być nam bliska. Pozostałe plagi sprowadza sam Mojżesz i tekst biblijny nie przypisuje żadnej roli Aaronowi (wyjątkiem jest plaga wrzodów), co oznacza, że szczegóły zniszczenia Egiptu nie są nauką, którą w szczególności aktywny sposób Kościół ma głosić w czasie Żniwa Wieku Ewangelii. Szczegóły takie jak np. tłumaczenie tego obrazu są przeznaczone dla ludu Bożego, nie dla świata. Wyjątkiem jest, jak wspomniałem, plaga wrzodów związana z rolą Izraela w planie Bożym. Zrozumienie roli Izraela, celu jego odrodzenia jako znaku działalności Chrystusa jest ważnym elementem współczesnego nauczania ludu Bożego.

Podsumowanie

Streszczając plagi egipskie, można zauważyć następujący ciąg logiczny nawarstwiających się klęsk, które w szczególnym czasie Żniwa Wieku Ewangelii mają swoją kulminację, ale pozostają do końca. Wylanie wody na ziemię oznacza „prawdę na czasie”. Prawda ta, choć odrzucona (krew), wywarła swój skutek na świat. Wolność religijna spowodowała wzrost różnych sekt, które miały wpływ na rozwój praw obywatelskich i wyzwolenie niewolników i zniewolonych państw. Odrzuceniu Prawdy towarzyszy rozkwit ateizmu, który był pożywką dla komunizmu. Wśród wyzwolonych państw znalazł się Izrael, ale jednocześnie stał się on ogólnoswiatowym problemem. Wolność wypowiedzi będąca efektem wtórej obecności oraz podział społeczeństw i narodów połączony z rozwojem mediów był jak grad niszczący nadzieję i moralność. Odpowiedzią na brak nadziei był ruch komunistyczny, a dziś jest ruch islamski. Ruchy te powodowały zaćmienie słońca (upadek ustrojów) i księżyca (lekceważenie praw) i stawia państwa demokratyczne w sytuacji bez wyjścia. Jednocześnie dostęp do informacji i wolności powoduje wzrost egoizmu, niemoralności i pogłębiający się obraz chaosu i beznadziejności pokazany w ciemności. Skutkiem poprzednich 9 plag będzie zniszczenie istniejącego porządku społeczno-polityczno-gospodarczego. Można nazwać to upadkiem współczesnej cywilizacji, na gruzach której wyrośnie cywilizacja Boża. Zauważamy ten scenariusz, ale nie uczestniczymy w nim – przyjmujemy postawę obserwatorów, wzdychając do czasu naszego wyzwolenia. Widzimy jednak, że czas nastania Królestwa Bożego jest bliski – wszystko wskazuje na to, że żyjemy na początku plag ciemności, która szybko sprowadzi zagładę pierworodnych tego świata oraz będzie naszym

uwolnieniem. Zniszczenie Egiptu podsumować można słowami proroka Nahuma 1:9: *„On dokona zniszczenia, nie nastanie po raz drugi ucisk”*. Wielki ucisk będzie wieczną lekcją dla ludzkości i rozpocznie Królestwo Boże.

Mrzygłód Piotr
R-
„Straż”